

ΕΤΟΣ 55ον

18 Φεβρουαρίου 2007

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 7 (2803)

ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΣΚΟΤΟΥΣ – ΤΑ ΟΠΛΑ ΤΟΥ ΦΩΤΟΣ

Στήν ἔναρξη τοῦ σταδίου τῆς Μεγ. Τεσσαρακοστῆς, τό σημερινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα προέρχεται ἀπό τήν ἔχουσα ὑψηλότητα θεολογικά νοήματα ἐπιστολή τοῦ ἀπ. Παύλου, τήν Πρὸς Ρωμαίους. Μάλιστα ἡ περικοπή εἶναι ἀπό τό ἠθικό ἐκεῖνο μέρος τῆς ὅλης ἐπιστολῆς, ὅπως ἀποκαλεῖται, ὅπου ὁ Ἀπόστολος δίνει προτροπές καί συμβουλές γιά ἀποσάφηση τῆς ἀμαρτίας ἀφενός καί γιά οἰκείωση καί τελειότερη ἀφοσίωση στό θέλημα τοῦ Θεοῦ ἀφετέρου. Μὲ πολλή ἀγάπη καί σύνεση ὁ ἀκαταπόντος κήρυκας τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ προτρέπει τοὺς χριστιανούς νά ξυπνήσουν ἀπὸ τὸν ὕπνο τῆς ραθυμίας καί τῆς πνευματικῆς ἀμέλειας καί νά δείξουν ζῆλο καί δραστηριότητα γιά τήν ἐκπλήρωση τοῦ ἀληθινοῦ προορισμοῦ τους. Ὑπενθυμίζει ὅτι ὁ παρὼν βίος, πού μοιάζει μὲ σκοτεινὴ νύκτα, προχώρησε πλέον καί ἡ ἡμέρα τῆς μέλλουσας ζωῆς πλησίασε. Παρακινεῖ, λοιπόν, καί γράφει χαρακτηριστικά: «Ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους καί ἐνδυσώμεθα τὰ ὄπλα τοῦ φωτός» (Ρωμ. 13,12). Ἔσ ἀφήσουμε τὰ ἔργα τοῦ σκότους, δηλαδή τὰ ἔργα τῆς ἀμαρτίας, καί ἄς προχωρήσουμε μὲ τὰ ὄπλα τοῦ φωτός πού εἶναι τὰ ἔργα τῆς ἀρετῆς.

Ἐντίθεση σκότους - φωτός

Εἶναι ἀνάγκη νά προσέξουμε αὐτὴ τὴ διάκριση. Τί σηματοδοτεῖ τό σκότος καί τί τό φῶς στήν ὀρθόδοξη θεολογία; Τό σκότος προσδιορίζει τὸν κῶρο τοῦ κακοῦ, τῆς ἀσέβειας καί τῆς ἀπάρνησης τοῦ θείου θελήματος. Τό φῶς προσδιορίζει τό μεγαλεῖο τοῦ Θεοῦ, τὴ δυναμικὴ τῆς πλήρωσης τῶν θείων ἐντολῶν, τὴ συμμετοχὴ τοῦ ἀνθρώπου ὄχι στήν ἀντιπνευματικότητα τῆς μὴ κοινωνίας μὲ τὸν Θεό, ἀλλὰ στήν πνευματικότητα τῆς κοινωνίας μαζί του. Γιατί τό σκότος καί τὰ ἔργα του ὀδηγοῦν τὸν ἄνθρωπο σὲ περιπλάνηση δρόμων δουλοφροσύνης, σὲ πάθη ἀγωνίας καί ἀπογοτεύσεων. Τὸν κατανοοῦν ἀνίκανο νά διακρίνει τὴ φύ-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ρωμ. γ' 11 – ιδ' 4)

Ἡ ἡμέρα τῆς σωτηρίας

Ἄδελφοί, νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἢ σωτηρία ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. Ἡ νύξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν. Ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὄπλα τοῦ φωτός. Ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ, ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίᾳς. Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν. Ὅς μὲν πιστεῖτε φαγεῖν πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει. Ὁ ἐσθίων τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενεῖτω, καὶ ὁ μὴ ἐσθίων τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω· ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο. Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; Τῷ ἰδίῳ Κυρίῳ στήκει ἢ πίπτει· σταθήσεται δέ· δυνατὸς γὰρ ἐστὶν ὁ Θεὸς στήσαι αὐτόν.

ση τῶν ὄντων καὶ τὴν ἀλήθεια τῆς ζωῆς. Τό φῶς διαλύει τό σκότος καί ἀνατρέπει τίς ἐνδείξεις τῆς πτώσης τοῦ ἀνθρώπου. Στό φῶς ξαναβρίσκει τό νόημά του καί τόν δρόμο τοῦ ἀληθινοῦ προορισμοῦ του, ἐναρμονίζει τὴν πλήρη ἐλευθερία του μέ τὴν ὑπέρτατη δικαιοδοσία τοῦ Θεοῦ, ἀνακαλύπτει καί καίρεται τὴ σχέση του μέ τό μοναδικό Πρόσωπο τοῦ Θεανθρώπου. Καί ὁ ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν Παῦλος δέν παραλείπει νά ἀναφέρει μερικά σκοτεινά καί μιστὰ στόν Θεό ἔργα τῆς ἀμαρτίας, ὅπως ἄσεμνα συμπόσια καί μεθύσια, πράξεις φαυλότητας, φιλονικίας καί ζηλοτυπίας. Ὅλα αὐτά, συμβουλεῖ ὁ θεῖος Παῦλος, πρέπει νά τύχουν τῆς ἀποστροφῆς μας. Καί ὄχι ἀπλῶς παραμένοντας σέ μιά ἀρνητική στάση, προτρέπει παράλληλα τὴν ἐνδυση τοῦ χριστιανοῦ μέ τὰ «ὄπλα τοῦ φωτός», δηλαδή τὴν πίστη, τὴ μετάνοια, τὴ συγνώμη, τὴ σωφροσύνη, τὴ ἐγκράτεια, τὴν προσευχή, τὴν ἀγάπη, τό πλήρωμα τῶν ἐντολῶν τοῦ Οὐρανοῦ.

Διαρκὴς παρουσία τοῦ φωτός

Ὡστόσο, αὐτὴ ἡ προτρεπτικὴ γραφίδα τοῦ Ἀποστόλου, νά ἐνδυθοῦμε τὰ ὄπλα τοῦ φωτός, δηλαδή ὅλες τίς ἀρετές, δέν εἶναι μιά προτροπὴ γιὰ μιά στιγμὴ ἢ γιὰ λίγες ὥρες καὶ ἡμέρες. Εἶναι νοθεσία διαρκῆς, γιατί ἐπιθυμεῖ ἡ καρδιά τοῦ Παύλου διηνεκὴς νά εἶναι ἡ ζωὴ μας μέσα στό φῶς. Δέν ὠφελεῖ νά εἴμαστε «χριστιανοὶ τῆς Κυριακῆς» ἢ αὐτοὶ ποὺ τηροῦν τυπικὰ μερικὰ θρησκευτικὰ καθήκοντα. Ὁ ὅλος ὁ βίος μας πρέπει νά εἶναι μιά σχέση ζωντανή, προσωπικὴ καὶ ἐγκάρδια μ' Ἐκεῖνον ποὺ εἶναι φῶς καὶ ζωὴ. Ὁ ἴδιος ἀπῆλθε μᾶς ἀποκάλυψε ὅτι: «Ἐγώ εἰμι τό φῶς τοῦ κόσμου ὁ ἀκοιλουθῶν ἐμοί οὐ μὴ περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τό φῶς τῆς ζωῆς» (Ἰω. 8,12). Δέν εἶπε ὅτι σέ Μένα ὑπάρχει κάποιο φῶς, ἀλλ' ὅτι «ἐγώ εἰμι τό φῶς». Δέν εἶναι κάτι ἐπομένως ποὺ τοῦ δόθηκε ἔξωθεν, ἀλλ' εἶναι τό φῶς σύμφυτο πρὸς τὴ θεία Του ὑπόστασι. Ἔτσι ὁ πιστὸς ἔχο-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, τώρα εἶναι πλησιέστερα σ' ἐμᾶς ἡ σωτηρία παρά τότε πού ἐπιστέψαμε. Ἡ νύχτα ἐπροχώρησε· ἡ ἡμέρα ἐπλησίασε. Ἄς πετάξουμε λοιπόν τὰ ἔργα τοῦ σκότους καί ἄς ὀπλισθοῦμε μέ τὰ ὄπλα τοῦ φωτός. Ἄς εἶναι ἡ συμπεριφορά μας σεμνή, ὅπως ὅταν εἶναι ἡμέρα, ὄχι συμπόσια καί μεθύσια, ὄχι ἀκολασίες καί ἀσέλγειες, ὄχι ἔριδες καί ζηλοτυπίες, ἀλλ' ἐνδυσθῆτε τόν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν καί μή φροντίζετε διά τήν σάρκα διά νά ικανοποιήσετε τās ἐπιθυμίας τῆς. Ἐκεῖνον πού εἶναι ἀσθενής κατά τήν πίστιν, νά τόν δέχεσθε, ἀλλ' ὄχι διά συζητήσεις γνωμῶν. Ὁ ἕνας πιστεύει ὅτι ἐπιτρέπεται νά φάγῃ ἀπό ὅλα, ἀλλ' ὁ ἀσθενής τρώγει λάχανα. Ἐκεῖνος πού τρώγει, ἄς μή περιφρονῇ ἐκεῖνον πού δέν τρώγει, καί ἐκεῖνος πού δέν τρώγει, ἄς μή κρίνῃ ἐκεῖνον πού τρώγει, διότι ὁ Θεός τόν ἔχει δεχθῆ. Ποιός εἶσαι σὺ πού κρίνεις ξένον ὑπῆρέτην; Τό ἄν θά σταθῆ ἡ πέση ἀφορᾷ τόν δικόν του κύριον, θά σταθῆ ὁμως, διότι ὁ Θεός ἔχει τήν δύναμιν νά τόν κἀνῃ νά σταθῆ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ντας ἀποδιώξει μακριά του τὰ ἁμαρτωλῆ ἔργα τοῦ σκότους καί ὀπλισμένος μέ τὰ ὄπλα τοῦ φωτός «ἐνδύεται τόν Χριστόν» μεθιστάμενος τοῦ «φωτός» καί τῆς χάριτος. Τότε ἰσχύει αὐτό πού ἔλεγε ὁ ἅγ. Συμεών ὁ νέος θεολόγος: «Μεταλαμβάνω τοῦ φωτός, μετέχω καί τῆς δόξης καί λάμπει μοι τό πρόσωπον ὡς καί τοῦ ποθητοῦ μου, καί ἅπαντα τὰ μέλη μου γίνονται φωτοφόρα». Στήν ποληλαπλή κρίσιμη ἐποχή μας, πού μᾶς κυκλῶνουν ποικίλα σκοτάδια, ὁ Χριστός παραμένει τό αἰώνιο καί ἀνέσπερο φῶς. Τό ἐρώτημα γιά μᾶς εἶναι: Θά εἴμαστε μέ τό Φῶς καί θά περπατοῦμε «ὡς τέκνα φωτός»;

Ἀρχιμ. Χ. Π.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΤΥΠΟ

Πρότυπο εἶναι κάθε τι τό ὑποδειγματικό, τό τέλειο, τό ἄφθαστο, τό αἰώνιο, τό μεγάλο. Αὐτό πού εἶναι πλῆρες ἀξίας καί συνεπῶς ἀξιο πρὸς μίμηση.

Πρότυπο εἶναι ἐκεῖνο πού ἀκτινοβολεῖ, ἕνα σημάδι πού ἀξίζει νά στοχεύει κανεῖς, τό σημεῖο ἢ ἡ προσωπικότητα πού καλεῖται νά φθάσει.

18 Φεβρουαρίου 2007: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ

«Ἀνάμνησις τῆς ἀπό τοῦ παραδείσου ἐξορίας τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ». Λέοντος πάπα Ρώμης (†461), Ἀγαπητοῦ ἐπισκόπου Σινάου τοῦ ὁμολογητοῦ († δ. αἰ.)

Ἦχος: γ' – Ἐωθινόν: Γ' – Ἀπόστολος: Ρωμ. ιγ' 11 – ιδ' 4 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. ζ' 14-21.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 25 Φεβρουαρίου, Α' Τῶν Νηστειῶν (Τῆς Ὁρθοδοξίας).

Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια' 24 – 26, 32 – 40 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. α' 44-52.

ΘΕΜΑΤΑ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΡΝΗΣΗΣ

Είναι πάρα πολλοί εκείνοι πού συμβουλεύουν τούς νέους τί νά αποφεύγουν, τί νά μήν κάνουν, σέ τί νά μήν ένδίδουν. Είναί πολύ εύκολο τό μήν καί ή άρνηση. Από τήν άλλη, τά Μ.Μ.Ε. τονίζουν φιλοπερίεργα καθετί άρνητικό, παραβατικό ή προβληματικό. Ένίοτε κι έμείς οι χριστιανοί, περιοριζόμαστε σέ στείρα άπαξίωση τών πάντων, προβάλλοντας μόνο τό παρελθόν. Κι όλοι μαζί διαμορφώνουμε έναν κόσμο άρνησης. Είναί άπαραίτητο νά άνοίξουμε τά μάτια μας σέ καθετί θετικό, νά δούμε καί νά άναγνωρίσουμε στόν κόσμο τό χέρι καί τήν πρόνοια τοῦ Θεοῦ, νά έδραιώσουμε μέσα μας τήν παρουσία Του καί νά κάνουμε τόν κόσμο μας κόσμο θέσης καί όχι άρνησης.

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Εύθυμίου Κ. Στύλιου, Μητροπολίτου Άχελῶου, **ΜΙΚΡΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΛΕΞΙΚΟ**, Τρίτη έκδοση βελτιωμένη καί αύξημένη, σχήμα 14Χ21 έκατ., χρυσόδετο, σσ. 256.

Πρόκειται γιά ένα κατ' έξοχήν χρήσιμο καί χρηστικό Λεξικό. Περιέχει κατ' άλφαβητική σειρά άγιογραφικούς, δογματικούς, ήθικούς, λειτουργικούς, ποιμαντικούς καί έκκλησιαστικούς όρους, στοιχεία καί πληροφορίες γιά τό σύγχρονο Χριστιανισμό καί τίς άήθες θρησκείες, καθώς καί πνευματικά σχόλια καί οδηγίες γιά θέματα χριστιανικής ζωής.

Άπαραίτητο βοήθημα γιά κληρικούς, εκπαιδευτικούς, κατηχητές καί κάθε χριστιανό.

Άκούστε στό **Ραδιοφωνικό Σταθμό τής Έκκλησίας τής Ελλάδος 89,5 FM**
«ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ» Μέ τόν **Δημήτρη Ριζούλη**
καί τόν **Μάκη Άδαμόπουλο**
Άπό **Δευτέρα** έως **Παρασκευή 15.00 – 16.00 μ.μ.**

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ώρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τής «Φωνής Κυρίου», στόν Ί. Ναό Άγίας Ειρήνης (όδ. Αιόλου) Άθήνα. Προηγείται ή Άκολουθία τοῦ Έσπερινού, στήν όποία περιστασιακάς θά χοροστατεί ό Μακ. Άρχιεπίσκοπος καί θά όμιλεί. 2) Κάθε Δευτέρα καί ώρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τής «Φωνής Κυρίου» στόν Ί. Προσκυνηματικό Ναό Άγίας Βαρβάρας στόν όμώνυμο Δήμο Άττικής. Προηγείται ή Παράκληση τής Άγίας καί όμιλεί ένας άπό τούς Έφημερίους τοῦ Ίερού Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», έβδομαδιαίο φύλλο όρθοδόξου πίστεως καί ζωής τής «Άποστολικής Διακονίας τής Έκκλησίας τής Ελλάδος». Ίασίου 1, 115 21 Άθήνα. Έκδότης - Διευθυντής: Έπίσκοπος Φαναρίου Άγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαιωση, τηλ. 210.7272.388. Ύπό τών ιερών ναών διανέμεται δωρεάν. Έκ τοῦ Τυπογραφείου τής Άποστολικής Διακονίας.

Ή «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' όλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οί «**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ**» τών φοιτητών τοῦ Θεολογικού Οικουμενίου τοῦ Άποστολικής Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm